

Τῆ Ἀ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

† Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου (†379), Γρηγορίου τοῦ θεολόγου (†391) καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (†407).
Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος Πάπα Ῥώμης (†253)· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Ἀπολυτικά

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Τ ρς τρεις με γι ς ς ς φω ς η ρας της τρι ση λι ς θε

ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λιρ ου
τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ σαν τας
Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο λο γον Γρη
γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α αν η τω
την γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι παντες οι των λο γων
αυ των ε ρα ς αι συν ελ θον τες υ υ μοι οις τι
μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η
μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Δόξα. Ἐτερον.

Ἦχος Δι-Θ

Ω ς των Α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι
κς με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε
σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη σα
σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ἀπαιώνος ἀποκρυφον καὶ Ἄγγελοις ἀγνώ
στον μυστηρίον **ε** διὰ σου Θεοτοκε τοῖς ἐπι
γῆς πεφανερωταί **ε** Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκου μενός **Δ** καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερῆμων
κατὰ δεξάμενός **ε** διού ἀναστήσας τὸν πρῶτο
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶ
ων **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τῶν ἁγίων]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖ διδασκαίς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἢ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδασμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας

γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἄγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς· Μὴ με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθῶς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θεῖοις δόγμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ς
Ο ι μι σϑ ςν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

αν

Προκείμενον.

Εἰς μνήμας Ἱεραρχῶν

Ἦχος Βου

Ο ι Ι ε ρει εις σθ Κυ ρι ε εν δυ σονται δι
και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σθ α γα αλ
λι α σονται

Το στο μα μ λ λη σει σο φι αν και η με
λε τη της καρ δι ι ας μ συ νε σιν

Ο ι Ι ε ρει εις σθ Κυ ρι ε εν δυ σονται δι
και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σθ α γα αλ
λι α σονται

Α κθ σα τε ταυ τα παν τα τα ε θνη ε νω
τι σα σθε παν τες οι κα τοι κθ ον τες την οι κθ
με ε νην

Ο ι Ι ε ρεις σϝ Κυ ρι ε εν δυ σον ται
 δι και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σϝ α
 γαλ λι α σον ται αι αι αι
 * * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι - Ϟ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 9-16)

(Ζῆτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ

πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. Ο δε μισθωτός φεύγει, ότι μισθωτός ἐστι και ου μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, και γινώσκω τὰ ἐμὰ και γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ ἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, και τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Και ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα με δεῖ ἀγαγεῖν, και τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, και γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου και ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, και ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον και τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου και νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, και ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα και τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, και καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, και ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου και πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, και πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, και τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, και πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, και ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Διδασκαλων πρεσβειαις ελεημον

ξαλειψον τα πληθωντων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων Αμην Ταις της Θεοτοκο πρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψον τα πληθωντων εμων εγκλημα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

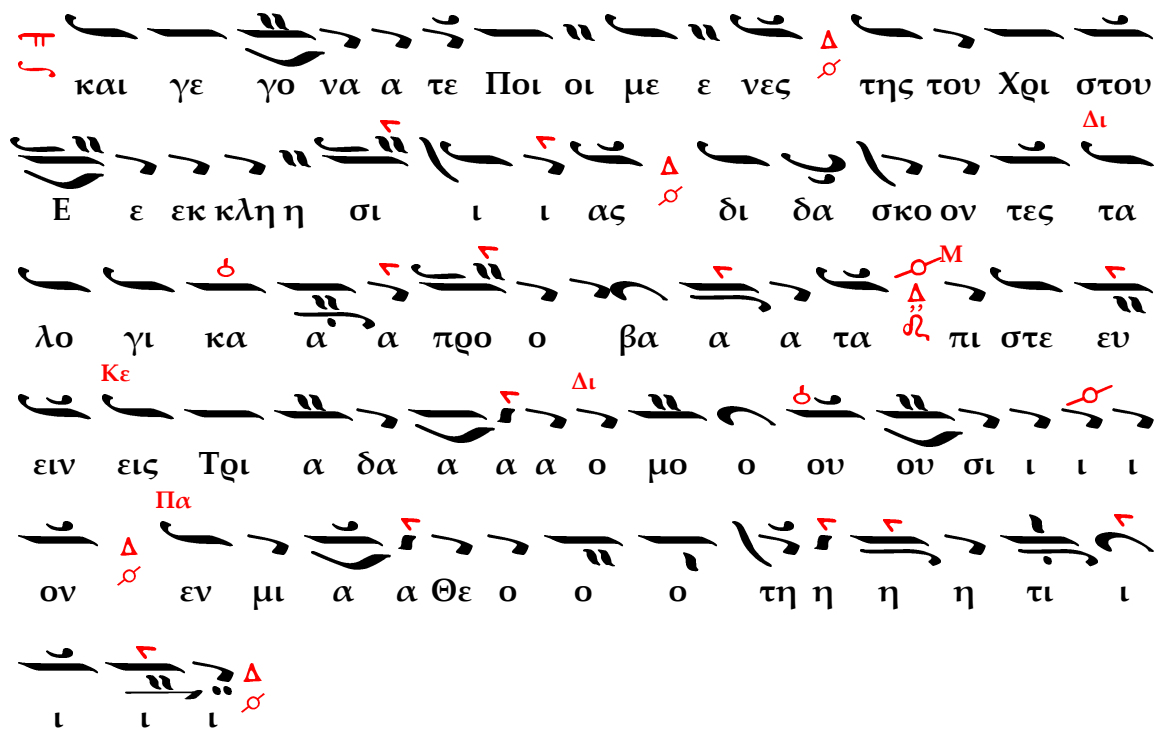
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειποντο ανοομη

μα α α μη

Εξεχυυθη Ηηχα αρις εν χειλεε

σιν υ υ μων ο σι οι Πα τε ε ε ρε ες

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν,
 εἰς ζ', καὶ οἱ τῶν Ἁγίων, εἰς ἡ'.
 Κανῶν τῆς Θεοτόκου. Ποίημα Ἰωάννου
 Εὐχαΐτων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν·
 Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε, Παρθένε.
 Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου· οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνήψεν ἡλίους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδιον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἢ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὐς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ κρατὴρ ὑπερερῶν Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ

φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἄγνη Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπη σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἦν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Τῶν Ἀγίων. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς

προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδεύται τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσιν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοῦς προβάλλεται ῥήτορας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρῥαγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορῥήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσα ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρόησω· ὅτι πᾶσαν παρηλθὸν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσματι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,

Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντας ἐν βίῳ.

Λάμψει ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβεΐαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων

τῶν Ἀγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
Ἦν οἷα ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἱπόλυτον πόντους τριακοστῇ ἔκτανε ρεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μυτιληναῖος καὶ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψπδ' (1784), ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδωρος μαρτυρήσας προφρόνως,
Καὶ προφρόνως δέδεκται ἄφθαρτον στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, διὰ Χριστὸν σαλῆς, ἀσκησάσης ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Ντιβέγεβο ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ κοιμηθείσης ἐν Κυρίῳ ἐν ἔτει ,αωπδ' (1884).

Στίχ. Πέλαγος βίου ἡ ἔμφρων Πελαγία,
Ἐν Ντιβέγεβο διήλθε ψευδομώρως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐγνώμονα καὶ χαρμόσυνον ἐπιτελοῦμεν τῆς ἐν ἔτει ,αωκγ' (1823) εὐρέσεως ἐν τῇ νήσῳ τῆς Τήνου τῆς περιπύστου καὶ θαυματουργοῦ ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος, τῆς ἐπονομαζομένης Εὐαγγελιστρίας.

Στίχ. Αὐθις ὑποδέχεται τὴν σὴν Εἰκόνα
Ἄπασα ἡ Νῆσός σου, ᾧ Θεομήτορ.

Ἦκεις ἐν χρόνοις τοῦ Γένους δυσημέροις,
Φέρουσα, Εὐαγγελίστρια, τὴν αὐγὴν τῆς νίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

Χ ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευσε πο τε ω σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα
Πα τε ρω θεν υ δωρ λα ω πε ζο ποντο πο ρου ντι
και θε α ρε ζω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α σαι

ὠδὴ γ'

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε κα λυψενου ρα νης η α ρε τη σθ Χρι στε
της κι βω του γαρ προ ελ θων τα α γι ασ μα

τος σθ^{Γα} της α φθο ρθ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ^{Πα} ωφ θηςως βρε ε φος α γκαλο φο
 ρθ με ε νος^{Γα} και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως^{Γα}

ὠδὴ ε΄

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
 θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
 δο ρυ φο ο ρθ με ε νον^{Γα} ω τα λας ε βο ο α ε
 γω^{Πα} προ γαρ ει δον^{Γα} σω μα τς με νον θε ον φω
 τος α α νε σπε ρθ^{Γα} και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα^{Γα}

ὠδὴ ς΄

Εβο η σε ε ε σοι^{Πα} ι δων ο προ ε εσ
 βυς^{Γα} τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι^{Γα} ι ον ο λα
 οις ε πε ση^{Γα} εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μθ^{Γα}

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο ^{Πα} σι σαν τα ^{Πα} παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} Θε ον Λο γον υ ^{Γα} μνη μεν ^{Γα} ευ σε βως
 με λω δα ^{Γα} ρν τες ^{Γα} ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων ^{Γα}

ὠδὴ η'

^Χ **Α**ι νη μεν ευ λο γη μεν προ σκυ νη μεν τον Κυ
 ρι ον ^{Πα} υ μνην τες και υ περ υ ^Χ ψην τες αυ τον εις τας
 αι ω νας ^{Πα}
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ^{Πα} ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι ^{Γα} τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε με
 ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν ^Χ ^{Γα} ^{Πα}

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τως Θεο
το κον σε ε μεγαλυνομεν

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τως Θεο
το κον σε ε μεγαλυνομεν

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τως Θεο
το κον σε ε μεγαλυνομεν

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκριι τως των Σεραφειμ την α
διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τως Θεο
το κον σε ε μεγαλυ νομεν

Στίχ. ε'. Καθειλε δυναστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
κενοῦς.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκριι τως των Σεραφειμ την α
διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τως Θεο
το κον σε ε μεγαλυ νομεν

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκριι τως των Σεραφειμ την α
διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τως Θεο
το κον σε ε μεγαλυ νομεν

ᾠδὴ θ'.
Τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος Πα.

Τον εκ Θε ον Λο γο ον τον αρ ρη τω σο
φι α η η κον τα και νερ γη σαιτον Α δαμ βρω σει
φθο ρα πε πτω κο τα δει νως ε ξα γι ας Παρ θε ε νθ
α φρα στως σαρ κω θεν τα δι η μας οι πι στοι ο
μο φρο ο νωσεν υμ νοις με γα λυ νω μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Θε ο μα κα ρι στε Κο ρη η την ελ πι
δα μθ πα σαν προ θυ υ μως α να τι θη μι εν σοι

Δσω σον με Μη τηρ της ον τως ζω ης και τρυ φης α ε να
α ο πλη σθη ναι κα θι κε τευ ε Α γνη τον εν πι
σται και πο ο θω σε υμ νοις με γα λυ νον τα

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Επι φα νει σα Παρ θε νε ε της ψυ χης μθ τον
ζο φον φω το ος ος ταις α υ λοις α στρα παις αυ γα

σον πυ λη τθ θει ς φωτος και πυ ρος αι ω νι ι ς ρυ

σθη ναι κα τα ξι ω σον Α γνη τον εν πι στει και

πο ο θω σε υμ νοις με γα λυ νοντα

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ν ε νο ση κο τας ο ρω σα α και ψυ χην

και το σω μα και βε βλη με νς πα θε σι δει νοις

τη ευσπλαγχνι ι α σθ Δεσποινα θε ρα πεν σα σα λυ

υ σον τον νυν πα ρε νο χλν των λυ πη ρων ι να παν

τες σε υ υμ νοις α πανστω με γα λυ νω μεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ε ν τη γα στρι σθ σκη νω σα ας εκ γα στρος

προ αι ω νων Πα τη ρ ον περ ε γεννη σεν Υι ον τε

λει ος γε ε γο νεν ανθρωπος και πη γην χα ρι σμα α των

σε Θε ο μη τορ ε δει ξεν η μιν τοις πι στω σ προ σκυ

νς ς σιτην α φρασ τον σου γεν νη σιν

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ θ'.
Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἦχος Πα ς

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μὲ ς τῶς εν Ι ε ρα αρ
χαις φω ση ρας τρεις με γα λῶς

Ι^{Πα} δὲ το υ με τερον γε ωρ γι ο ον και ποιμνιον
υ περ ου τῶς με γι σῶς πο νῶς υ πε ση τε εις
εν συν ελ θον τῶς ο μὲ ς τε τῶς τρεις υ μας σου
μπα ρα λα βο ον τῶς κοι νην ε χει αι νε σιν την υ
μων η δισην ε νωσιν

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μὲ ς τῶς τρι σο λαμ πτη η
ρας χρι σου της Εκ κλη σιας

Ο^{Πα} υ δι στομον μα χαιραν η χα ρις α αλ λα τρι σο
μον κα τα των πο λε μι ων αυ της προ βαλ λε ται
εν ου ρα νο χαλ κευ τον ξι ι φοςτρι σιν ακ μαις
κα τε στο μω με ε νον α ει προ μα χο μενον τρι
λα μῶς μι ας Θε ο τητος

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μ θ τς κε κο σμη κο ο
τας Χρι σου την Εκ κλη σι αν

Υ^{Πα} μων το πο λι τευμα εν ου ρα νοις ην εν δο ξοι
και την σαρ κα φο ρωντων ε τι την α σπιλον ους

ει λι κρι νως νυν οι κθ ον τεσ τς ε πι γης η
μας ζε φο με ε νς τα Α νω πρε σβευ ε τε και φρο

νειν και πραγμα τευ εσθαι

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μ θ την τι μι ω τε ε
ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα τευ μα των

Σ^{Πα} τε νει με το πλα τοσ σ των με γα λει ων Δεσ ποι να
κα τα πνι γον τον λο γον υ πο πυ κνο τη τοσ και

μοι πα ρα δο ξωσ συμ βαι αι νει το α πο ρειν εκ
της ευ πο ρι ι ας δι ο τον το σ τον σε με γα

λυ ναντα δο ξα ζο μεν

Ἔτερος Κανών. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ^ρ τ^ρς της πα να
γι ι ας^κ Τρι α δος τρει εις ποι με νας^ρ

Ε^{Γα} πη ρη της Τρι α α δος η α ρε τη^ρ και
τα παν τα της δο ξης ε πλη ρω σεν αλ λην η μιν^ρ αι
γλην α να λα αμ ψα σα τρι λα μπη^ρ ως ε αυ της
α παν γασμα^ρ τ^ρς ε που ρα νι ι ς μ^ρ ζα γω γ^ρς

δι ων ε πι την θει αν^ρ ε κει νης θε ω ρι ι
αν^κ οι ευ σε β^ρν τες ο δη γ^ρ με θα^ρ

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ^ρ τ^ρς εκ τρι ση
λι ι ου^κ φω στη ρας τρει εις με γα λ^ρς

Ο^{Γα} υκ ε ςι δευ τε ρει ει ον εν τοις τρι σι^ρ τα
πρε σβει α γαρ ε κα ςος φε ρε ται πρω τος δο κων^ρ και
τ^ρς ο μο τι ι μ^ρς υ περ νι κων^ρ εξ οι κει ου
ται μαλ λον δε^ρ την αλ λη λων νι ι κην πε ρι χα ρως^ρ

ου χωρα γαρ εν ταυθα^{δ2}τω φθονω παρρησιι

ας^γλυμαι νο μενωτην ο μο νοι αν^{δ2}

Δοξα Πατρι και Υιω⁹ και Αγιω Πνευ

ματι^{δ2}

Μεγαλυνον ψυχημ^{δ2}της τρισυπο

σταα του^γ και αδιαιρεετ^δθεοτητοσ το

κρατος^{δ2}

Πατερας η ευσεβειας αυτης^{δ2} πρω

τοτο κ^δς υιους αναδειξασατε κνα γεννα⁹ γνησι

α και ααμωμαδι αυτων^{δ2} τελειου μενα Πνευ

ματι⁹τω ζωην λαληησαντι εν αυτοις^{δ2} και σω

ζειν εξαιτειται^{δ2} εις τελος την ειρηην^γ

ην αυτων εκληρονομησε^{δ2}

Και νυν και ει και εις τ^δς αιωνας των αι

ωνων αμην^{δ2}

Μεγαλυνον ψυχημ^{δ2}την τιμιω

τε εραν των ανω στρατευματων

Γα ι ον Θεου του ζωντος η των σοφων Δι

δασκαλων ακροτης εκηρυξε τον σου Υιον εξ α

ποκαλυψε ως Πατρικης ουκ εκ σαρκος και

αιματος ττο μηθειεισα Μητερ Θεου δι

οσε και Παρθενον δοξασα σα Μητεερα

και Θεοτοκονεμεγαλυεν

Καταβασία.

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ θ'

Ηε ο το κε η η ε ελ πι ι ις

παντων των χριστι α ανω σκεπε

φρουρει φυυλααττεεε τδ ς ελ

πιζοντασ ειεις σε

Εν νοομωσκι α και γραμματι τυ

υυπονκατιδωμενοι πι ι σοι παναρσεντο

την μητρανδιανοιγον αγιονθεω δι ο πρω

το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χς Υι ον
πρω το το κς μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα
λυ νο με ε ε εν

Η Γα
ε ο το ο ο κε η η η η η η
ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω
ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων
σκε πε φρ ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ
υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τς ςς ελ
πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε Γα
ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα τι
ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
πι ι ι ςοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ

χε Γι υι υι ο ο ον ^υ ₉ πρω το ο ο το κε με
 νον Μη η η ^{Κε} ₉ τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α
 αν ^{Γαδ} ₉ δρω ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ
 νο ο ο ^{Νη} ₉ με ε ε εν ^{Γα} ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἦχος Γα ρ

Τ α τσ φω τος δο χει α ^π ₉ τας φε γγο βο
 λς α ²² ₉ ρα πας ²² Βα ^π ₉ σι λει ον νυν τον με ε γαν ^π ₉
 Γρη ²² ₉ γο ρι ον Θε ο λο γον ²² Χρυ σο σο μον Ι
^{Νη} ₉ ι ω α νην ^Δ ₉ ^Μ ₉ α νευ φη μη σω μεν παν τες ²² ₉

Η ε νι αι α Θε ο της ^π ₉ Πα τηρ Γι ος
 και τω ²² ₉ Πνε μα ²² ₉ ταις Βα ^π ₉ σι λει σ πρε σβει αις ^π ₉ Γρη
 γο ρι ου και Ι ω αν νσ ²² ₉ και της αγ νης Θε
^{Νη} ₉ ε ο το ο ο ^Δ ₉ κσ ^{Γα} ₉ μη χω ρι σθει ην σης δο

ξης

Θεοτοκίον, ὄμιον.

Xρυσοπλοκώτα τε πυργε και δωδεκα
τειχεπολις ηλιόσταλακτεθρονεκα
θεδρατῆ βασιλεως ακατανο
ητονθαυμαπωςγαλαχειςτον Δεσποτην

Ἦχος Δι-θ

Πααασαπνοοηαινεσαατωτον
Κυριον αινειτετονΚυριονεκτω
ωνουουρααων αινειειειτεααυτον
εεντοιοιςυψιστοις σοιπρεπειυ
υμνοςτωωω Θεεεεω

Aινειτεααυτονπααντεςοι Αγγελιοι
ααυτου αινειτεαυτον πασαιιδυναα
μειςαααυτου σοιπρεπειυ υμνοςτω
ωω Θεεεεω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι. Ἦχος Δι-Θ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα
τα το πληθοσθης με γα λω συ νης α αυ του
Π οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε
εμ μα α α α σι στε φα νω ω σω ω ω
με εν τϷ Ϸ Ϸς Δι ι δα σκα α λϷς τϷς δι η
ρη με ε ε ε νϷς τοις σω ω ω μα α α α σι και
συ νημ με ε νϷ Ϸς τω Πνε ευ μα α α α τι
τϷς των θε ο φο ρων πρω ω το στα α τας Τρι
α α α α δος τϷς ι σα ρι ι θμϷς και θε ρα
α α πο ο ο ον τας φω στη η η η ρας της
οι κϷ με ε νης δι α λα α αμ πο ο ο ον τας
της Εκ κλη σι ι α ας τϷς στυ υ λϷς ους
στε φα νοι οισ δο ο ο ο ο ξης ως νι κη η
σα αν τα ας στε φα α νοι οι Χρι στο ος ο Θε

Γα ο ο ος η η η η μων Δι ο ο ε ε χων

το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ

τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Π οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων κα α

αλ λε ε ε ε σιν ε α να δη η σω ω ω

με εν τς ς ςς θε ε ο φο ο ρς τς ς ρα

νο μω υ υ υ στας και κη η η ρυ υ υ υ κας

Νη της ορθο δο ξι ι α ας υ πα αρ χο ο ο ον

τας τς ακραι φνε στα τς Θε ε ο λο ο γς

τον με ε ε ε γαν ι ε ρο φα α ντο ρα Βα

σι ι ι λειει ει ει ον τον θει ει ει ει ον

και θε ορ ρη η μο να Γρη γο ο ο ρι ι ι ι

ον και Ι ω α αν νη ην τον πα α νυ

τον χρυ σεν τη ην γλω ω ω ω ταν ους ε δο ο

ξα α σε εν η Τρι ι α ας α ξι ι ως ο

Γα Κυ υ υ ρι ι ι ι ος Δι ο ο ε ε χων

το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Π οι οι οι οισ εγ κω μι ω ω ωων ρη η

η μα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω

με εν τς ς ςς Ι ι ε ρα αρ χας τς ι σα

πο στο ο ο ο λς εν χα α α ρι ι ι ι τι και

ο μο τι ι μς ςς χα ρι ι σμα α α α σι

Δι τς της α σε βει ας κα α τα λυ υ τας σω

τη η η η ρας και ο δη γς ςς λο γω και πρα

α αγ μα α α α τι Ποι με ε ε ε νας χρι

στο μι μη η τς δι α πι ι ι στε ε ε ε ως

τς ε πι γει ει ου ους Α γγε ε λς βρο

τς ου ρα α νι ι ι ι ι ους ους ε τι ι μη

η σε εν ο Χρι ι στο ος της δο ο ξης ο Κυ

υ υ ρι ι ι ι ος ο ο ε ε χων το

με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Χ Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Π οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε

εμ μα α α α σι κα τα στε ε ψω ω ω

με εν το ο ον Χρυ υ σο λο ο γον α μα Βα

σι λει ει ει ω Γρη γο ο ο ρι ι ι ι ον

Νη τα σε πτα δο χει ει α α τσ Πνε ευ μα α α

Δι τος τς στε ρος της πι ι στε ε ω ω ως προ μα α

χς τς στυ υ υ υ λς της Εκ κλη σι ι ας πι

στω ων στη η η ρι ι ι ι γ μα α πα α

α αν των α μα ρ τα νο ον των πα ρα μυ υ υ

θι ι ι ι ον πη γας βλυ ζς ς σα ας το

να α μα εξ ου α ρυ υ ο ο με ε ε

νοι η δυ νο ο με ε θα α ταις ψυ υ χαι αις
 αι τδ ςν τες συγ χω ω ω ρη η η η σιν
 σφα αλ μα α των και με γα ε ε ε λε
 ε ε ε ος

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ η μερον αι ψυ χαι αι των γη γε ε νων υ ψουν
 ται ε εκ γη η η ι ι ι νω ων ση μερον ου
 ρα νι οι οι γι ι νο ο ον ται των α γι
 ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η μη αι γαρ πυ
 υ υ λαι των ου ρα νω ων ε παι αι αι αι ρο
 ο ο ον ται και η μιν τα του Δε σπο ο του ου ου γνω ρι
 ι ζο ο ο ον ται οι λο γοι τους λο ο ο ο γους κη
 η ρυ υ υτ του ου ου σι και Αι γλω ω σσαι τα
 θα αυ μα τα με ε ελ που σιν η μει ει εις

δε ε^ν προς τον Σω τη η ρα α βο ω ω ω ω
 μεν^Δ δο ξασοι Χρι στω ω ω ω ω τω Θε ε ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω^Θ τοις γαρ πι στοις ει ει
 ρη η η νη^Δ δι α του των ε ε γε γο ο
 ο ο ο νει^Δ

Ἦχος Δι-Θ

Κ^Δ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω νων α α μην^Δ

Σ^Δ η η με ε ε ρο ο ον ο Χρι ι στος εν τω
 Να ω προ σφε ρε ε ε ται αι αι ως βρε ε φος^Δ
 ση μερον υ πο νο μο ον γι ι νε ε ε ται^Δ
 ο Μω σει δι ι ι δου ου ους το ον νο ο ο μον^Θ
 των αγ γε ε ε λων αι στρα τι αι αι τε θα α α αμ
 βη η η ην ται^{Νη} εν αγ κα λαις γη ραι αι αις κα α α
 τε χο ο με ε ε ε νον^Δ τον συ γχε ον τα πα αν τα
 θε ω ω ω με ναι^Δ Συ με ων ευ λα βει ει ει

ει ας πλη η σθει ει εις και αι χα α α ρας ε
 βο ο ο α α νυν α πο λυ υ ει εις με
 Σω ω ω τερ εκ της ε πι κη η η η η ρου
 ζω ω η η η η η η η η η ης προς
 τη ην α α α γη η η ρω λη η ξιν ει δον γαρ
 σε και αι ευ φρα α α α αν θην

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στα μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν
 Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σθς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τθ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τθς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τδ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μδ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκδ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος Δι-θ

Ω ς των Α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι

κς με νης Δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε

σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη σα

σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ε ο ο

ος (ἄπαξ)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω
 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 αααδος συνοξαζοομενος τω Πατρι
 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημας
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
 (ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Τρις τρεις μεγισφωσηρας της τρισηλιθε
 οτητος τς την οικεμενην ακτιισιδου
 ματωνθειων πυρσευσαντας τς μελιου
 τς ποταμς της σοφιας τς την κτισιν παα
 σαν θεογνωσιας νααμασικαταρδευσαντας
 βασιλειον τον μεγαν και τον θεολογον Γρη
 γοριον συντωκλεινω Ιωαννητω

την γλωτταν χρουσορημο νι παντες οι των λογων
 αυτων ερασαι συνελθοντες υ υμνοις τι
 μησωμεν αυτοι γαρ τη Τριααδι υπερη
 μων αιπρεσβεευουσι

Στίχ. β'. Μακάριος άνήρ ό φοβούμενος τον Κύριον, έν ταίς έντολαίς αύτου θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Τ
 ρεις μεγαυσηρας της τρισηλιθε
 οτητος τηςτην οικουμενην ακτιισιδου
 ματωνθειων πυρσευσαντας τηςμελιου
 τηςποταμους τηςσοφιας τηςτην κτισιν παα
 σαν θεογνωσιας νααμασικαταδευσαντας
 βασιλειον τονμεγαν και τον θεολογον Γρη
 γοριον συντωκλεινω Ιωαανητω
 την γλωτταν χρουσορημο νι παντες οι των λογων
 αυτων ερασαι συνελθοντες υ υμνοις τι
 μησωμεν αυτοι γαρ τη Τριααδι υπερη
 μων αιπρεσβεευουσι

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τ ῥες τρεῖς με γι ῥας φω ῥη ρας της τρι ση λι ῥ θε
ο τη τος τῶς την οι κῶ με νην α κτι ι σι δογ
μα των θει ει ὠν πυρ σευ σαν τας τῶς με λιρ ρυ
τῶς πο τα μῶς της σο φι ι ας τῶς την κτι σιν πα α
σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ σαν τας
Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο λο γον Γρη
γο ρι ον συν τῶ κλει νῶ Ι ὠ α αν η τῶ
την γλωτ ταν χρο σορ ρη μο νι παντες οι των λο γων
αυ των ε ρα ραι συν ελ θον τες υ υ μοι οις τι
μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η
μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι ι ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ρεις με γι σης φω ση ρας της τρι ση λι υ θε
ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λιρ ρυ
τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ σαν τας
Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο λο γον Γρη
γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α αν η τω
την γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι παντες οι των λο γων
αυ των ε ρα ς αι συν ελ θον τες υ υ μοι ο ις τι
μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η
μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

ᾠχος $\frac{2}{2}$ Δι-θ.

Τ ῆς ι ε ρ ῆς και θε ο φο ρ ῆς κη η ρυ
κας Δ την κο ρυ φην των δι δα σκα λων Κυ υ ρι ε Δ
προ σε λα β ῆς εις α πο λου σιν των α γα θων σ ῆ και α
να παυ σιν θ τ ῆς πο ν ῆς γαρ ε κει νων και τον κα α
μα τον Δ ε δε ξω υ περ πα σαν ο λο κα αρ πω σιν Δ
ο μο νος δο ξα ζων τ ῆς Α γι ι ι ῆς σ ῆ Δ
Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐξ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀΨεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα φ

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το
κω σου Δ και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως
ε πρε πε $\frac{1}{9}$ προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε
ε ο θε ος $\frac{1}{9}$ αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις

το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω πο
 ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

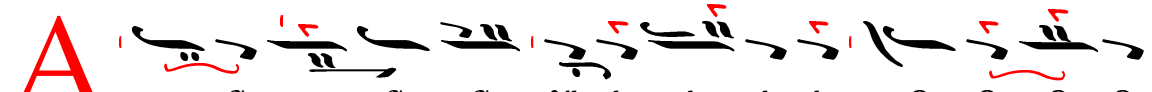
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

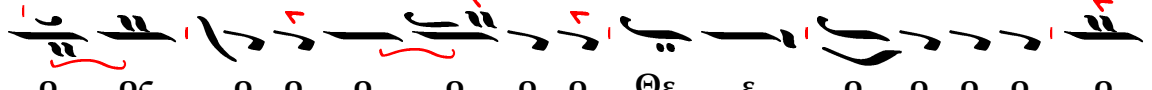
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

A

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

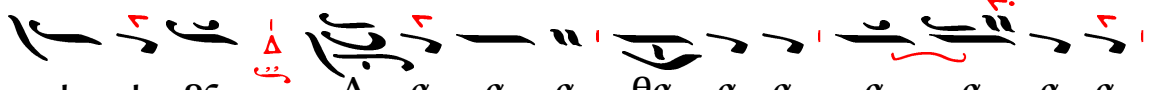
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

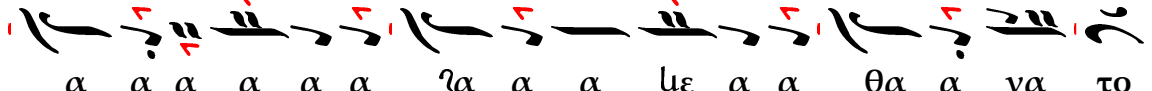
 ος

A

 α α α α α α γι ι ι α α γι

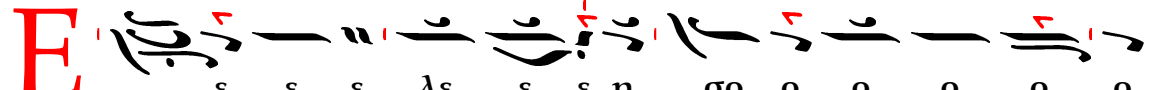
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

 ο ο ο ο ο ο ος

E

 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

 ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (ιγ' 7-16).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

μα τα αυτων

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ τῶ α να γγε λει το ο στε ρε

ω μα

Εἰς παῖσάν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆσθαι
ματὰ αὐτῶν

Χοῦκ εἰσὶ λαλῆσαι οὐδε λόγοι ὧν οὐ χι-
ακοῦνται αἰφωναυτῶν

Εἰς παῖσάν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆσθαι
ματὰ αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ζῆτει τῇ Γ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος 4 Κε 6

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ε ^Χ ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α ληθει α
αν σθ εν εκ κλη σι ἰ ἰ α α Α α α γι
ι ἰ ἰ ων

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ο ^Χ Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη
α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

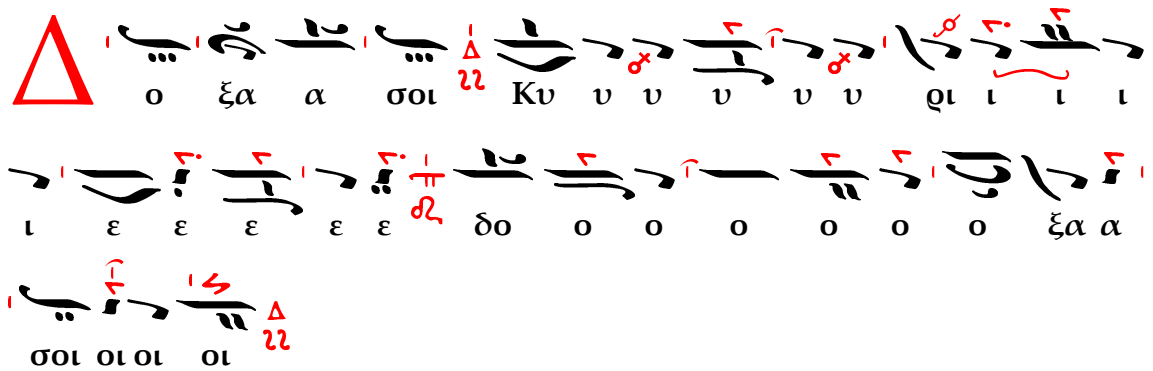
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

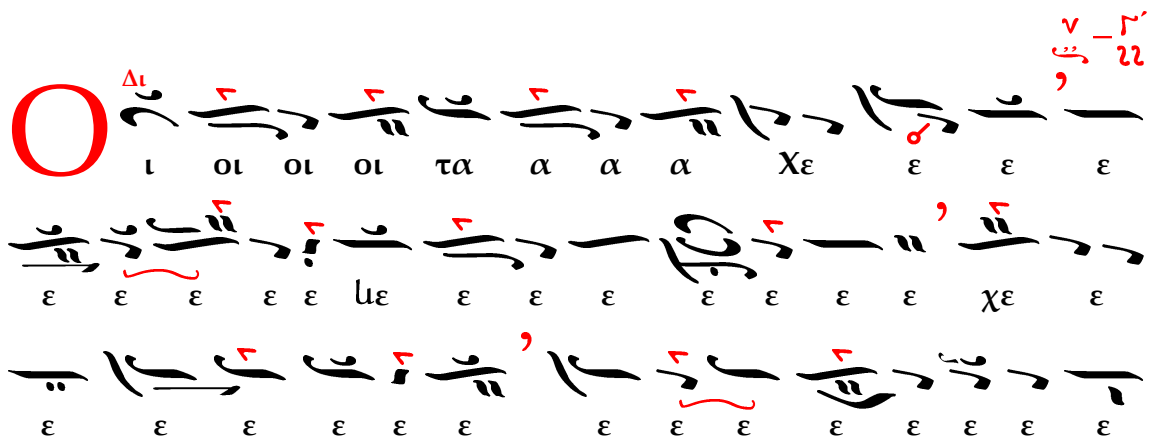
(Ζήτηι τῆ ιη' Ἰανουαρίου, τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰζ' Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

ϑ ϑ ϑ ϑ Χε ϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^Β ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ^{Δι}

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι ^Β

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι ^Β

ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ Τρι ι α α α α ^Β ^Β α α

α α α α α α α α α α Τρι α α ^Β

α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α γι ^Β

ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'} προ ^{Ζ'}

σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α δο ο ον ^Μ ^Β

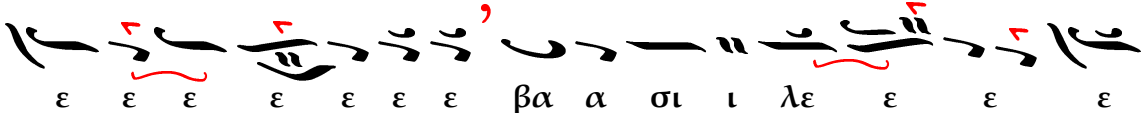
τε ες ^Β πα α α α α α σα α α αν την ^{Δι}

βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην ^{Ζ'} α πο ο ^Β

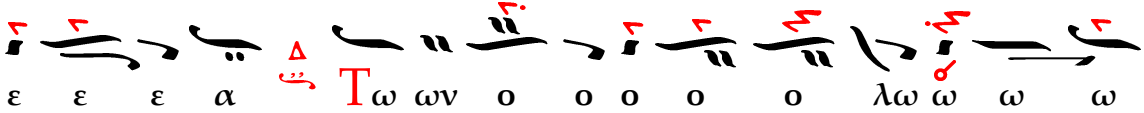
θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ρι ^Β

ι ι μνα α α α α α α α αν ^Δ ^Β

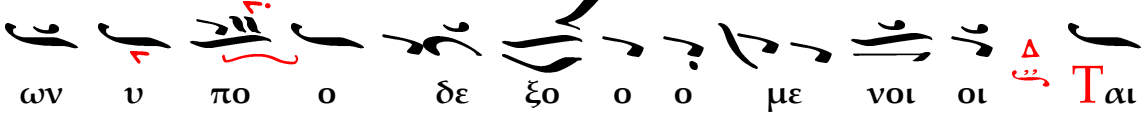
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ^Β

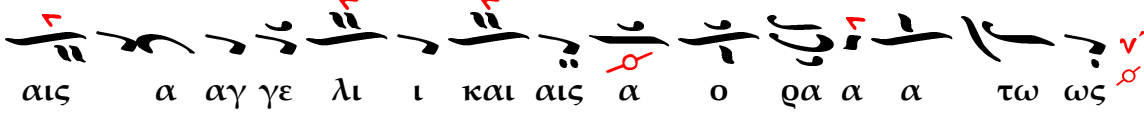
 ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε

 ε ε ε α **Τ**ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω

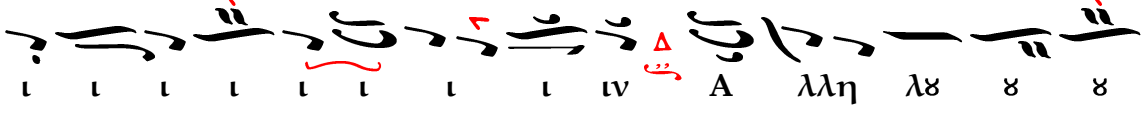
 ων υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι

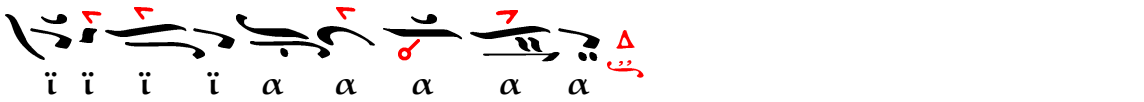
 αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α τω ως

 δο ο ρυ φο ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ιν **Α** λλη λϝ ϝ ϝ

 ι ι ι ι α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

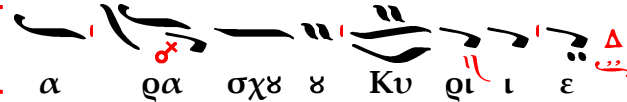
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

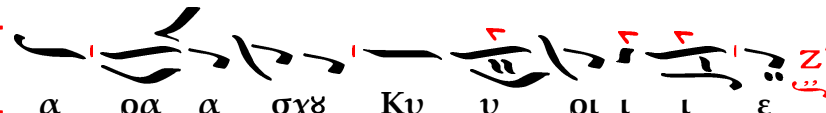
Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

 Δι-θ

Π α ρα σχϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α दा ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως : **Δι**

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νοσεν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς

ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνσ ς μεν σε Ευ λο γσ ς μεν

σοι ευ χα ρι στσ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως

των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α

δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

Κοινωνικόν.
 Τῇ Πέμπτῃ.
 Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου (ιε' αἰών).

Ἦχος Πάϛ

Ε ^{Πα} ζ ε_φ
 ι ει ει εις πα α α α α σα α α
 α α α α τη η η ην γη η η η ην ε ξη η
 η η η η ηλ θε ε ε ε λε ε ε εν ο ο ο
 ο φθο ο ο ο ο ο ο γγο ο ο ο ζω ο ο ος
 α αυ τω ω ω ω ω ων και αι αι αι αι αι αι ει
 εις τα α πε ε ε ε ε ε ε ρα α α α θα α
 α α τα π ρ της οι κθ ϑ με ε ε ε ε ε ε νη
 η η η η η η ης τα π ρ ρη μα τα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
Δι 22 α α α α θα α α α α α α χα α
 α α α α α α α α α α α θα α
 α α α α α α τα ρη η η μα τα α α α α
Νη α α α α α α α α α α α α α α α α
Μ Πα α θα α α α α α α α α α α

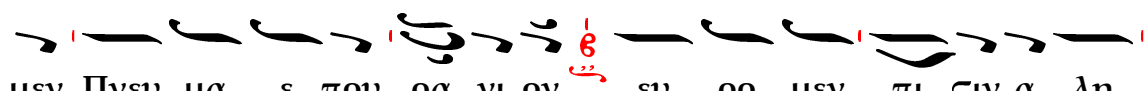
 ς ι ι ι ι ι ι α α α χα α α

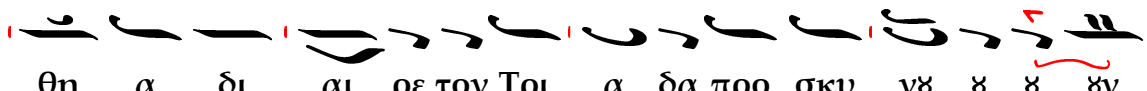
 α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

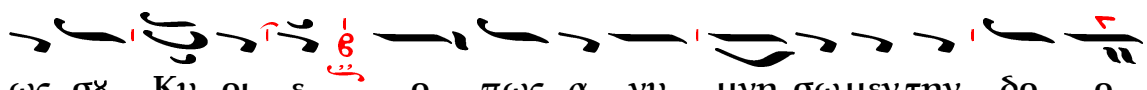
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νς ς ς ςν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

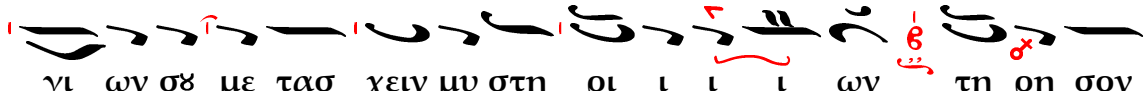
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

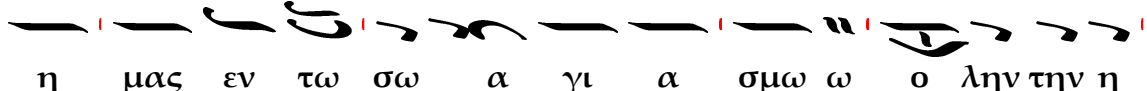
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α

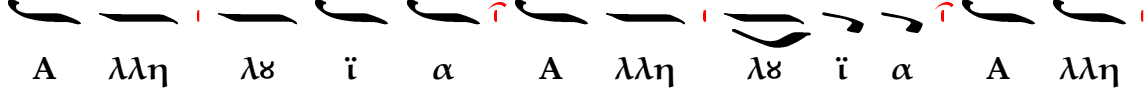
 γι ων σς με τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

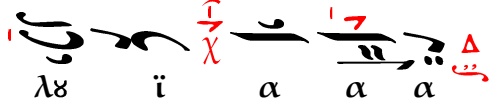
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς

 Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη

 λς ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος